

1/72 Scale Plastic Model Kit

ProfiPACK
edition

North American B-25 Mitchell byl jedním z nejlepších středních bombardérů druhé světové války. Byl všestrannou konstrukcí, která snesla i velmi náročné modifikace.

Společnost North American Aviation Company (NAA) se v roce 1938 zúčastnila soutěže na dvoumotorový útočný bombardér s prototypem NA-40 a přestože prohrála, její konstrukce ukázala potenciál. Když 11. března následujícího roku vydalo letectvo směrnici číslo 39-640, která požadovala bombardér s pumovým nákladem 1360 kg, doletem 3220 km a maximální rychlostí přesahující 480 km/h, byl Lee Atwood, viceprezident a hlavní inženýr společnosti North American, pověřen přípravou projektu pro nadcházející soutěž. Cílem bylo vytvořit letoun s jednoduchou údržbou i pilotáží. Výsledný B-25 pak soutěžil s letouny Martin B-26, Douglas B-23 a Stearman P-23. Cena za jeden B-25 byla výrazně nižší než za Martin B-26, ale armáda nakonec dala zakázku na výrobu NAA, tak Martinu.

Jen pro domácí nebe

Konstrukce letounu B-25 využívala řadu prvků, využitých u prototypu NA-40, řada věcí však prošla změnami. K pohonu byly použity motory Wright R-2600, ačkoli konstruktéři North Americanu by rádi dali přednost tehdy ještě nevyzkoušeným, ovšem výkonnějším motorům Pratt & Whitney R-2800. Obranná výzbroj sestávala z jednoho pohyblivého kulometu ráže 7,62 mm v přídi, další kulometry stejné ráže byly umístěny v bočních střelištích v zadní části trupu a na zádi bylo zvláště tvarované střeliště s překrytem připomínajícím škebli s kulometem ráže 12,7 mm. Výroba B-25 začala v kalifornském závodě North American v Inglewoodu. Zde se vyráběly výhradně verze B-25, B-25A, B-25B, B-25C, B-25G a B-25H. Tento kalifornský závod také odeslal díly pro prvních 100 letounů, které vyrobil nově postavený závod North American Kansas na letišti Fairfax v Kansas City.

Dne 19. srpna 1940 se do vzduchu vznesl první B-25-NA se zkušební pilotem Vancem Breesem a zkušebním inženýrem Royem Ferrenem na palubě. Poté, co letoun pro letectvo testoval také kapitán Frank Cook, byla zmenšena vzepětí vnějších částí křídla (s účinností od 10. sériového letounu), aby se zlepšily letové vlastnosti (B-25 byl „přestabilizovaný“). Tak vzniklo typické zalomení, které připomíná při pohledu zepředu rací křídlo.

Přestože si B-25-NA vedly z letového hlediska velmi dobře, kvůli chybějící pancéřové ochraně a samosvorným palivovým nádržím byly tyto letouny nakonec určeny pouze pro výcvik nebo pro přepravní službu. K uvolnění těchto omezení došlo až s příchodem verze B-25A-NA, u které již byly samosvorné nádrže instalovány. Tato změna ovšem snížila celkovou kapacitu paliva o 847 litrů, zatímco přidané pancéřování zvýšilo hmotnost. Tyto změny tedy výrazně zkrátily dolet a žádný z B-25A nikdy neopustil americkou pevninu.

Konečně k boji připraven

V době, kdy byl vstup USA do války na spadnutí, došlo k zavedení verze B-25B-NA se silnější obrannou výzbrojí. Zadní střeliště bylo odstraněno, v zadní části trupu byly instalovány dvě střelecké věže Bendix. Jak hřbetník, tak zatahovací věž pod trupem dostaly dvojici kulometů ráže 12,7 mm, což představovalo změnu z jednoho na čtyři kulometry této ráže, schopné střílet prakticky libovolným směrem. Protože se ale mechanismus zatahovací konstrukce věže pod trupem zasekával, bylo toto střeliště ve službě u jednotek často odstraňováno. Přesto zů-

item No. 7012

stávala podtrupová věž zachována také u následujících verzí C a D, které byly s B-25B-NA téměř identické. Tato verze byla také prvním Mitchellem, který se dostal do bojů a byl použit i při slavném Doolittleově náletu na Tokio.

Jak rostl počet Mitchellů u bojových jednotek, tak se vyvíjela taktika jejich využití. Mezi původně neplánované úkoly patřilo bombardování lodí z velmi malých výšek a ve vysokých rychlostech, které využívalo odrazu bomb od vodní hladiny, v originále „skip bombing“. Svržená bomba tak doskákala jako „žabka“ až do trupu lodi. K eliminaci obranné palby z lodí byla zapotřebí silná vpřed střelící výzbroj a po solidních výsledcích při nasazení letounů A-20 byly B-25D shledány pro takový úkol jako ideální. V Austrálii proto byly pod taktovkou slavného pilota a technika Paula Irvina „Pappyho“ Gunna v dílnách jednotek páté letecké armády upravovány pro tuto roli. Přibližně ve stejné době letectvo i námořní pěchota volaly po letounu vyzbrojeném těžkým palubním kanónem, který by byl schopen ničit lodě palbou ze vzduchu. North American zareagoval verzí B-25G, vyzbrojenou jedním kanónem M4 ráže 75 mm, který byl později při zavádění verze B-25H vyměněn za lehčí kanón T13E1 stejné ráže. Tato verze už měla hřbetní věž posunutou dopředu (podtrupová byla odstraněna), zatímco dva vpřed střelící kulometry ráže 12,7 mm v přídi byly doplněny o další dvojici. Obě verze tohoto „létajícího dělostřelectva“ byly účinnou zbraní, ale „skip bombing“ byl v ničení nepřátelských plavidel přece jenom účinnější a osvědčilo se i postřelování nepřátelských pozic silnou výzbrojí B-25 v kombinaci s bombardováním z malých výšek s využitím padákem brzděných bomb.

Tato stavebnice: B-25J Mitchell STRAFER

Díky všem zkušenostem, získaným při vývoji B-25, byla koncem roku 1943 představena definitivní verze Mitchella s označením B-25J. Jednalo se o kombinaci toho nejlepšího z verzí B-25D a B-25H. Obranná výzbroj byla rozšířena na dva kulometry ráže 12,7 mm ve hřbetní a zadní věži, stanoviště bočních střelců obdržely po jednom kulometu stejné ráže. Kabina bombometčíka dostala také kulomet 12,7 mm. Mnoho Mitchellů verze J bylo vyrobeno již přímo ve verzi „Strafer“ s pevnou přídílí, ve které bylo instalováno osm kulometů ráže 12,7 mm. S bočními kulometnými pouzdry obsahujícími po dvojici těchto zbraní a se dvěma kulometry hřbetního střeliště tak mohl B-25J zasypat cíl palbou až ze 14 velkorážných kulometů současně.

Tato modifikace B-25J sloužila výhradně v oblasti pacifického bojiště a v oblasti CBI (Čína, Barma a Indie), protože v Evropě a Africe, kde se Mitchelly používaly pro klasické hladinové bombardovací mise, pro ně nebylo využití. Schopnost Mitchellů ostřelovat účinně pozemní cíle byla fenomenální nejen díky těžké výzbroji, ale také díky letovým vlastnostem, které z B-25 dělaly dostatečně stabilní, ale zároveň obratnou střeleckou platformu.

Celkem bylo vyrobeno téměř 10 000 letounů B-25, přičemž nejpočetnější byla právě verze B-25J s 4318 exempláři. Výroba všech probíhala v kansaské továrně, z jejichž vrat vyjelo každý den deset (!) bombardérů. Průkopník amerického vojenského letectví, generálmajor William Lendrum „Billy“ Mitchell, by byl jistě hrdý na impozantní letoun, který po něm byl pojmenován...

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započítím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOLS * INSTRUKTION SINNBILDEN * SYMBOLES * 記号の説明

OPTIONAL
VOLBABEND
OHNOUTSAND
BROUSITOPEN HOLE
VYVRTAT OTVORSYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽREMOVE
ODŘÍZNOUTREVERSE SIDE
OTOČITAPPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽIT EDUARD MASK
NABARVIT

PARTS

DÍLY

TEILE

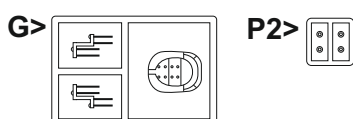
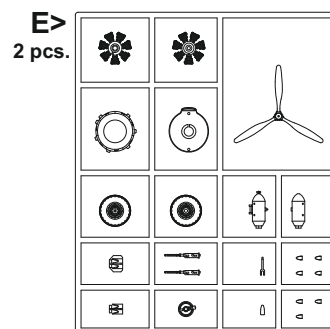
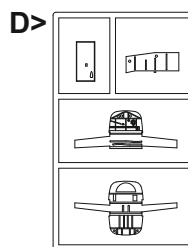
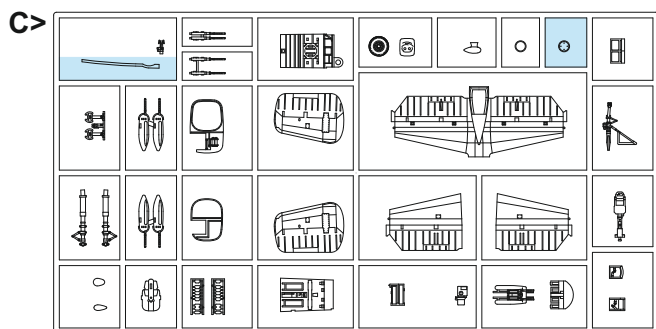
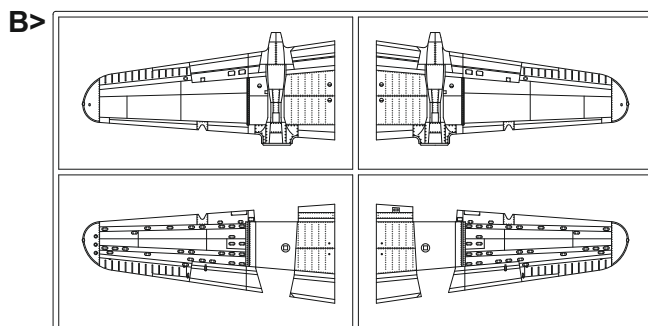
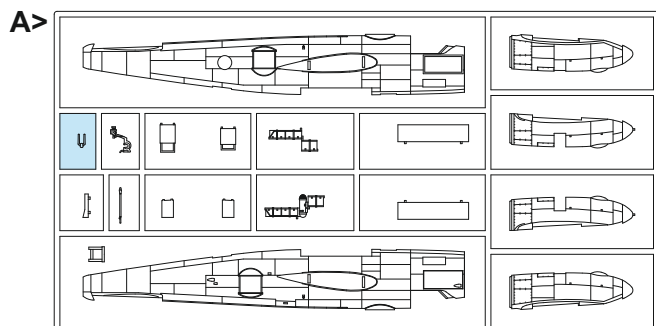

PIÈCES

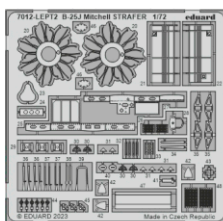
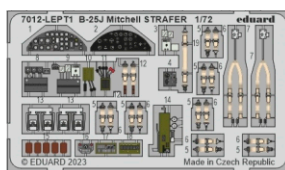
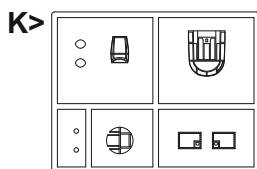
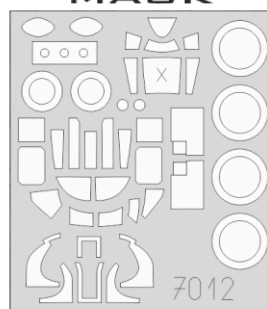

部品

PLASTIC PARTS

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

EDUARD
MASK

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

PEINTURE

色

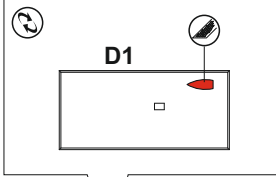
GSI Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H8	C8		SILVER
H12	C33	MMP-047	FLAT BLACK
H47	C41	MMP-012	RED BROWN
H52	C12	MMP-091	OLIVE DRAB
H53	C13		NEUTRAL GRAY
H58	C351	MMP-059	INTERIOR GREEN
H77	C137	MMP-040	TIRE BLACK
H80	C54		KHAKI GREEN

GSI Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H327	C327	MMP101	RED
H328	C328		BLUE
H329	C329	MMP-041	YELLOW
Mr.METAL COLOR		METALLICS	
MC213		MMM-006	STAINLESS
MC214		MMM-001	DARK IRON
Mr.COLOR SUPER METALLIC		METALLICS	
SM201		MMC-001	SUPER FINE SILVER

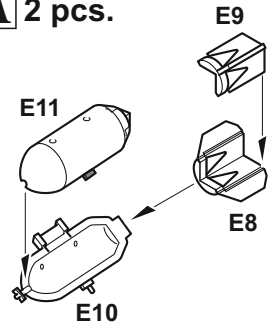
INTERIOR COLOR - BARVA INTERIÉRU

INTERIOR
 95% + 5%
 H58 MMP C351 059 INT. GREEN
 H12 MMP C33 047 FLAT BLACK

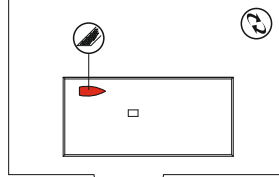
MARKINGS A, B, D, E ONLY

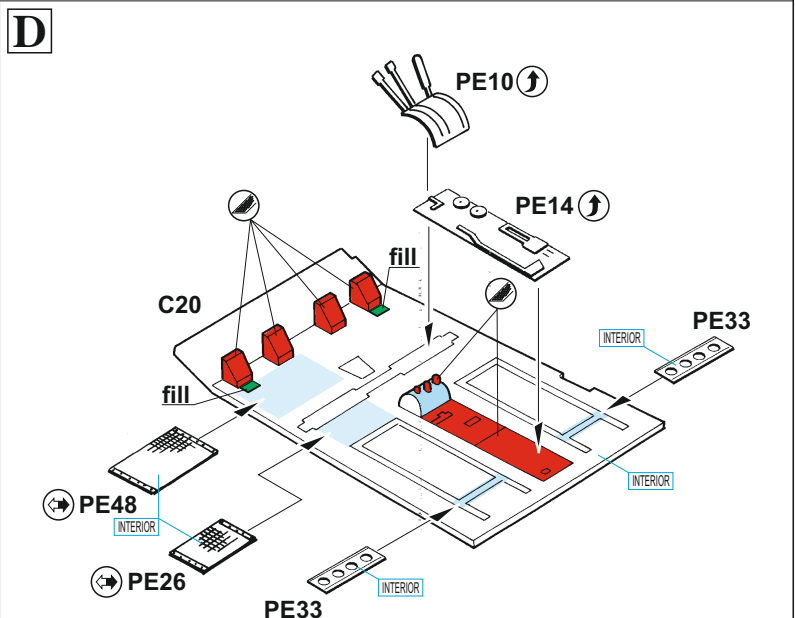
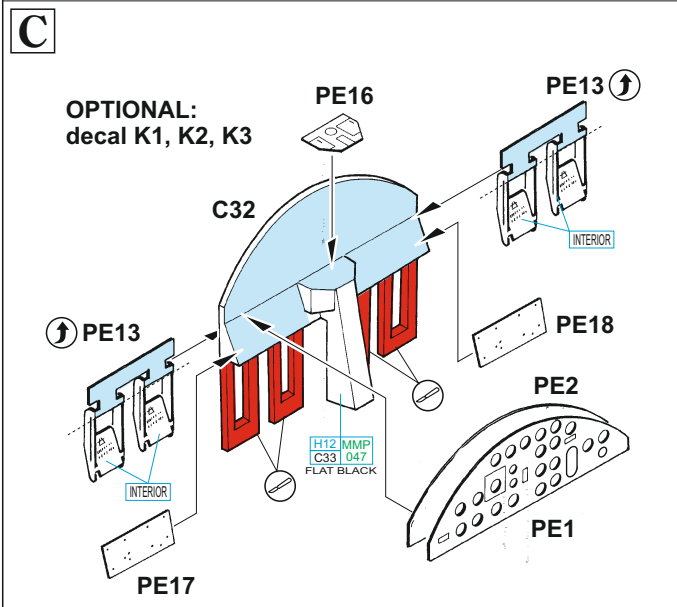
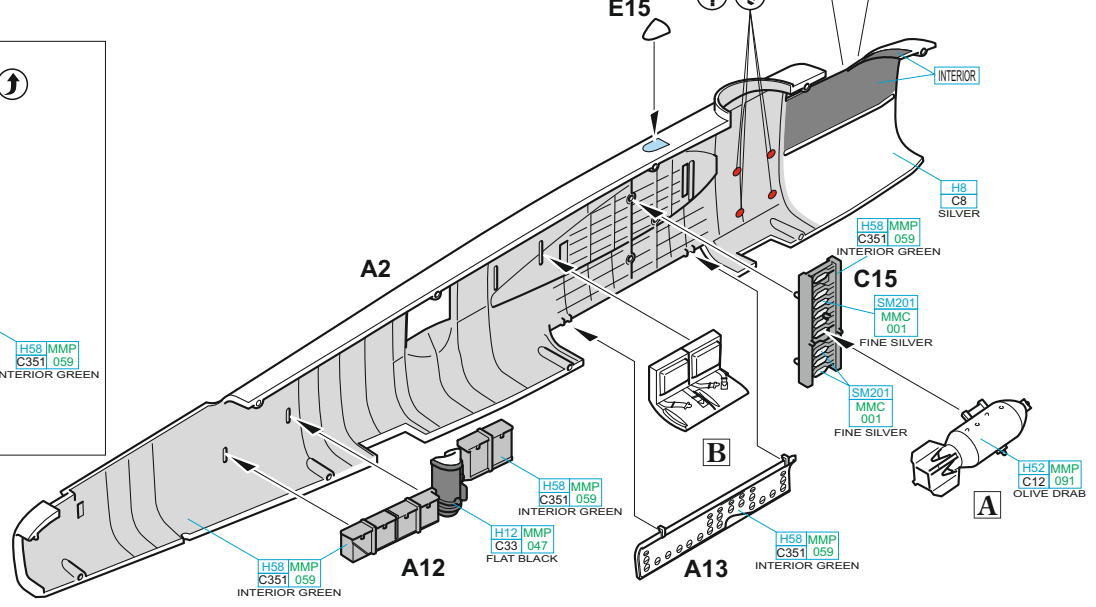
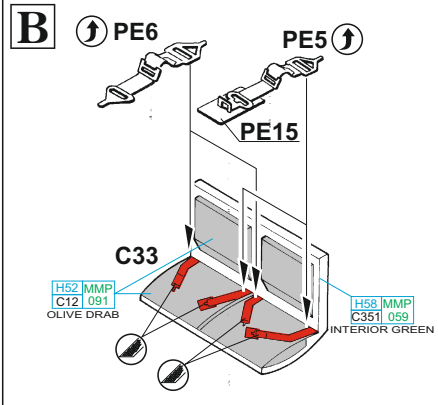
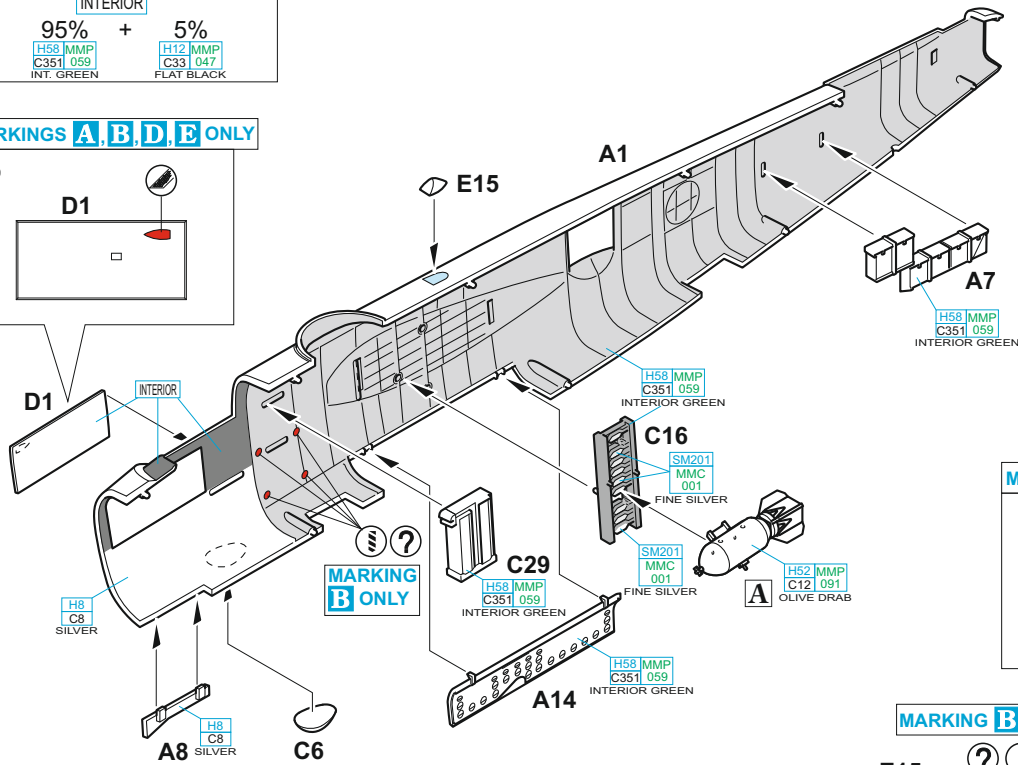
A 2 pcs.

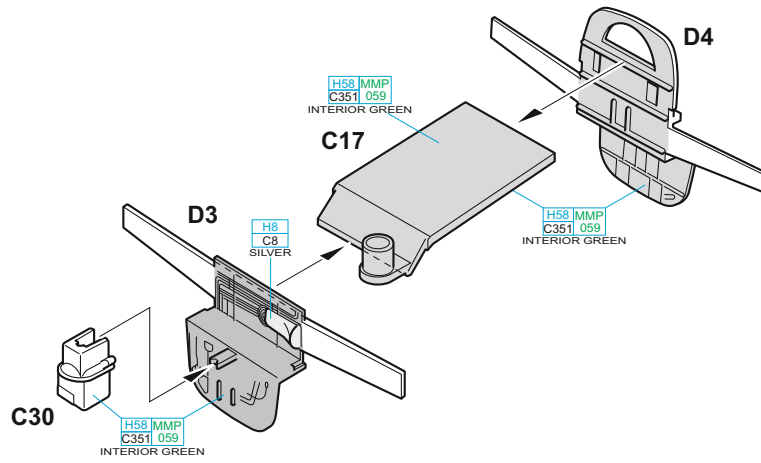
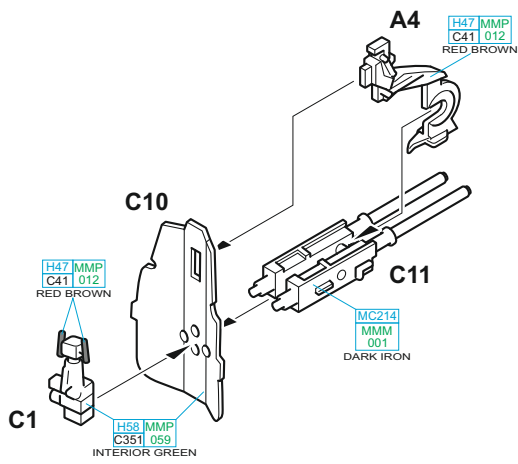
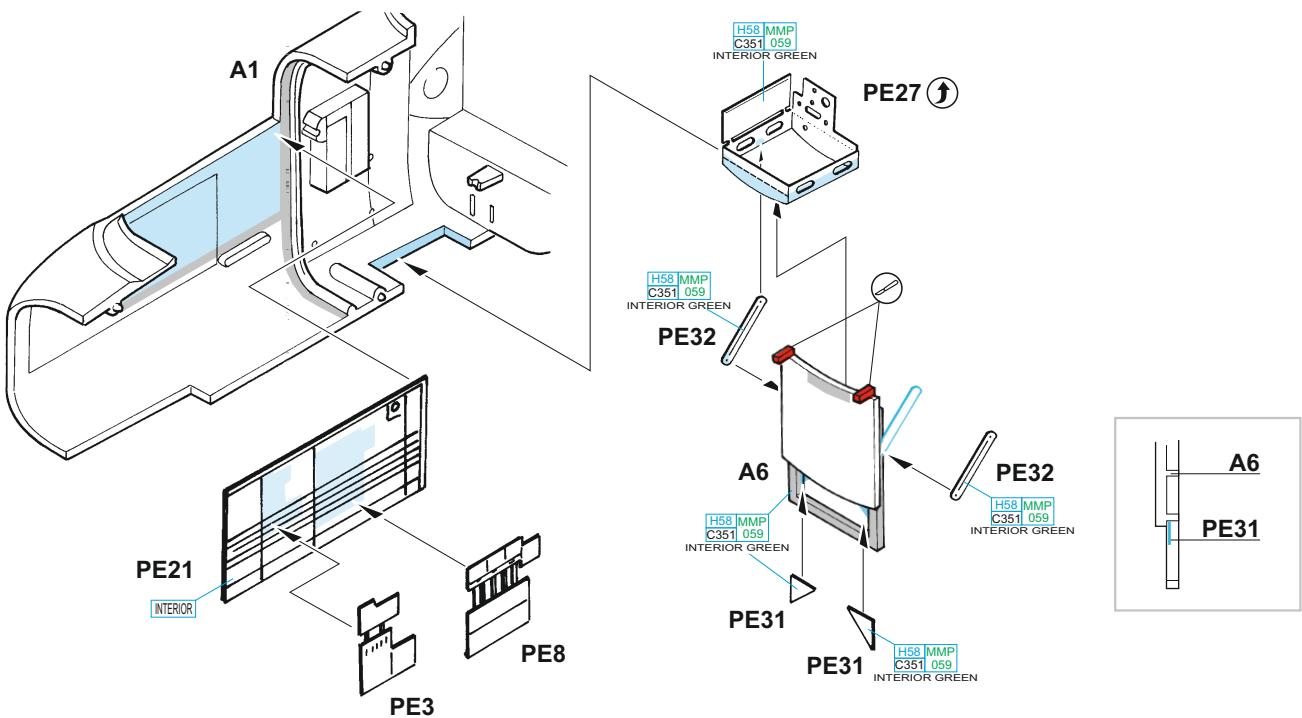
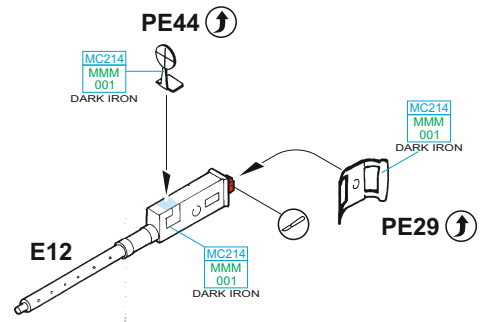
MARKINGS A, B, D, E ONLY

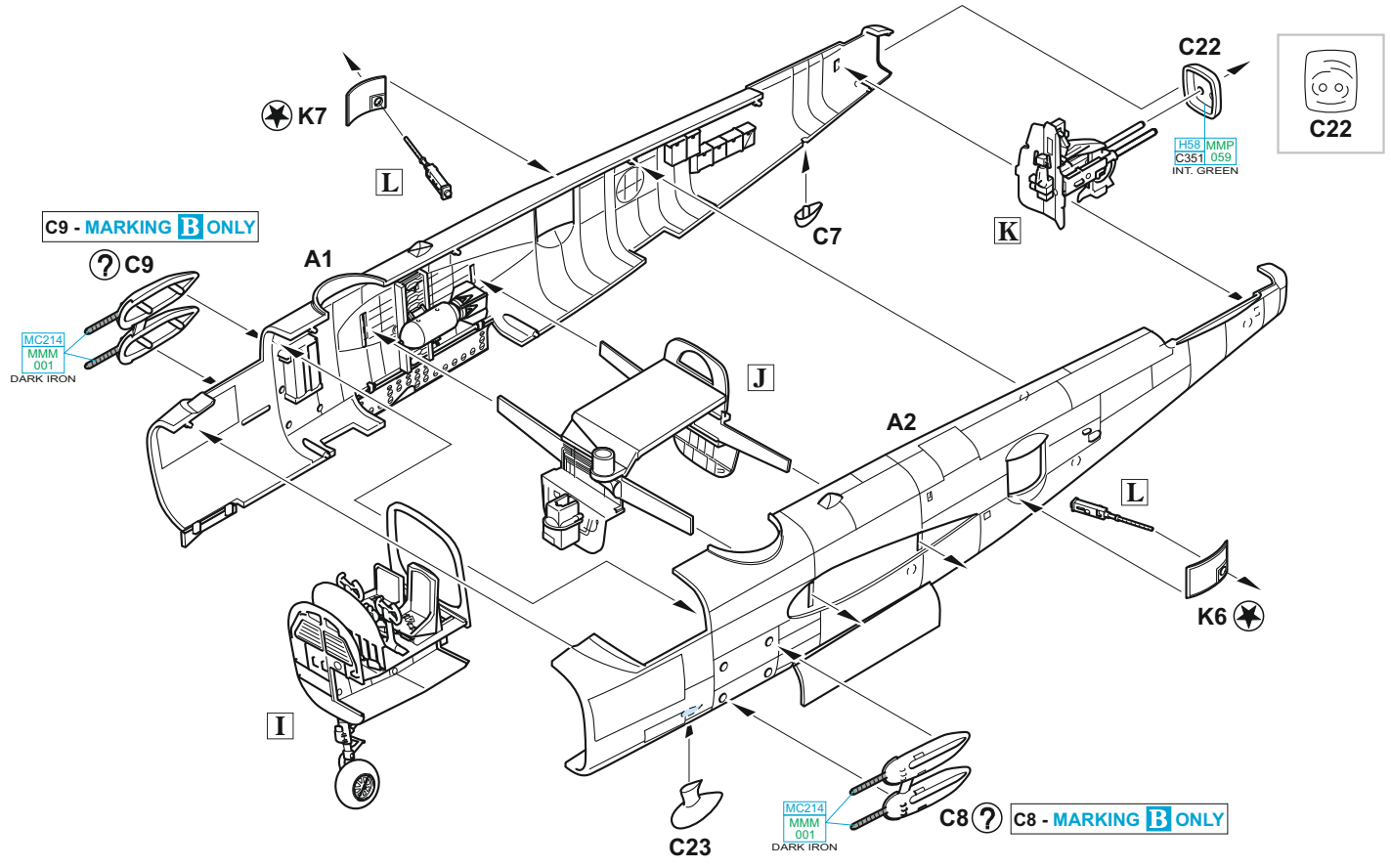
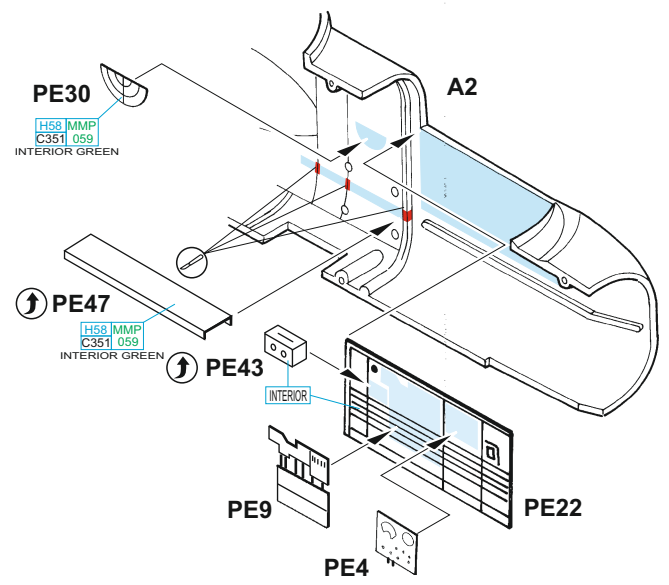
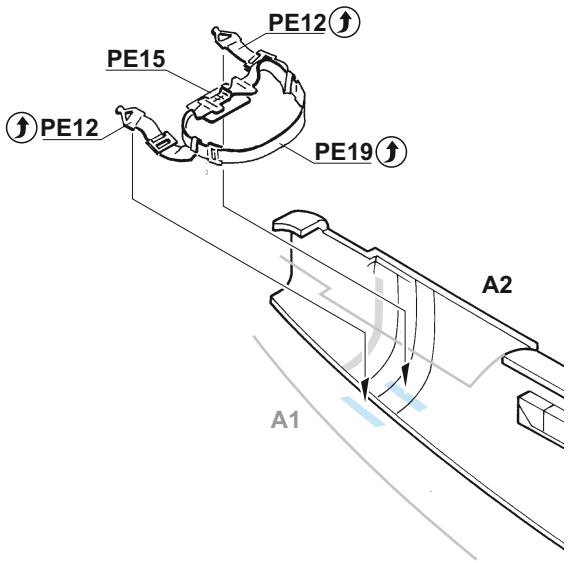
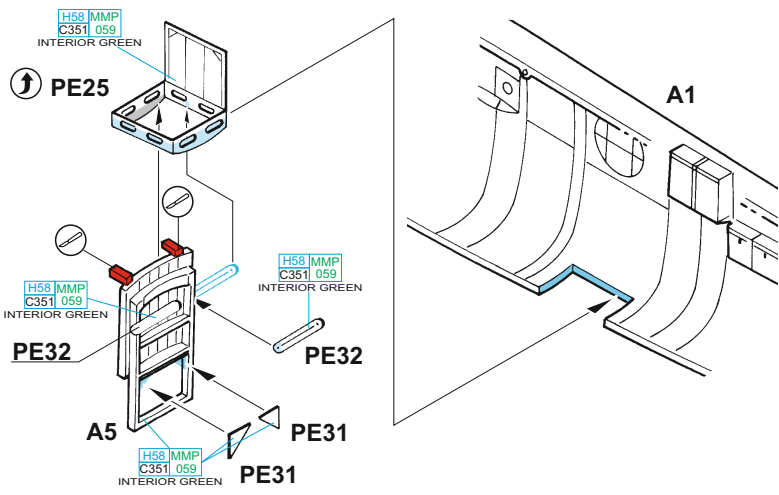
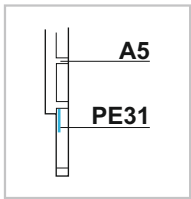

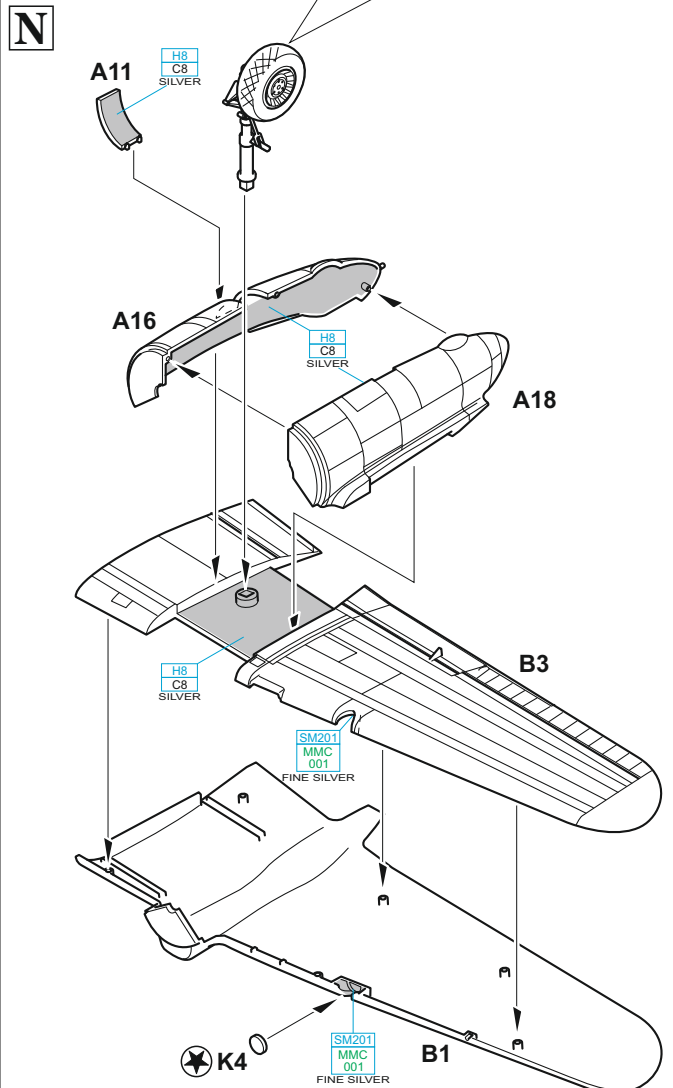
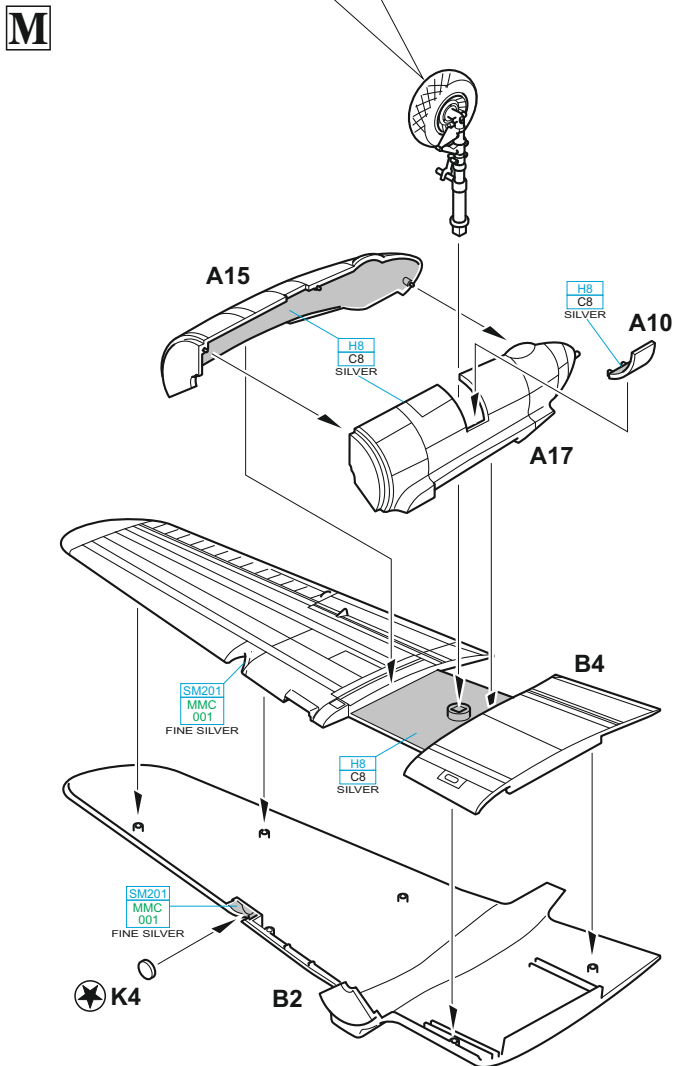
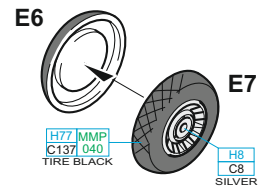
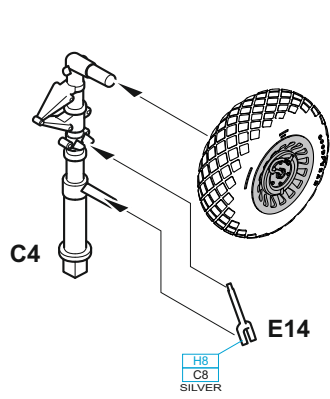
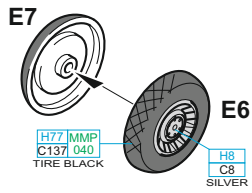
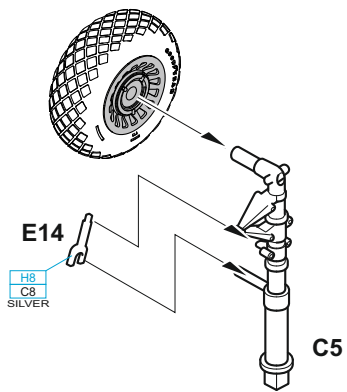
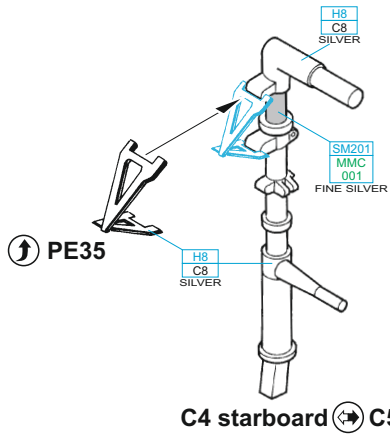
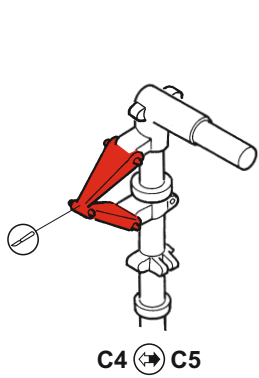
MARKING B ONLY

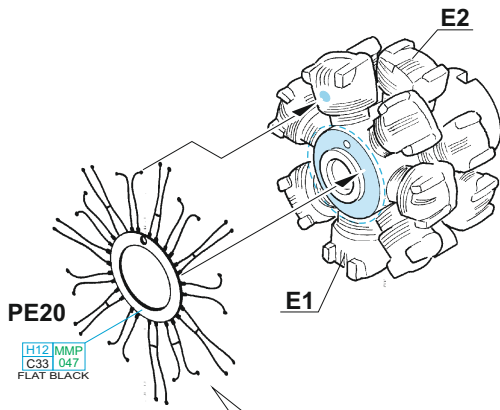

J**K****L** 2 pcs.

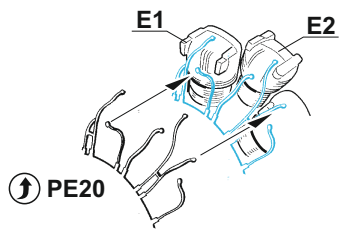
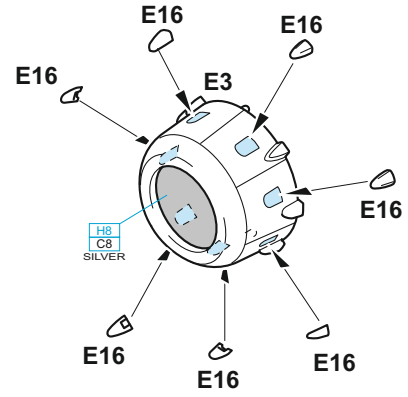

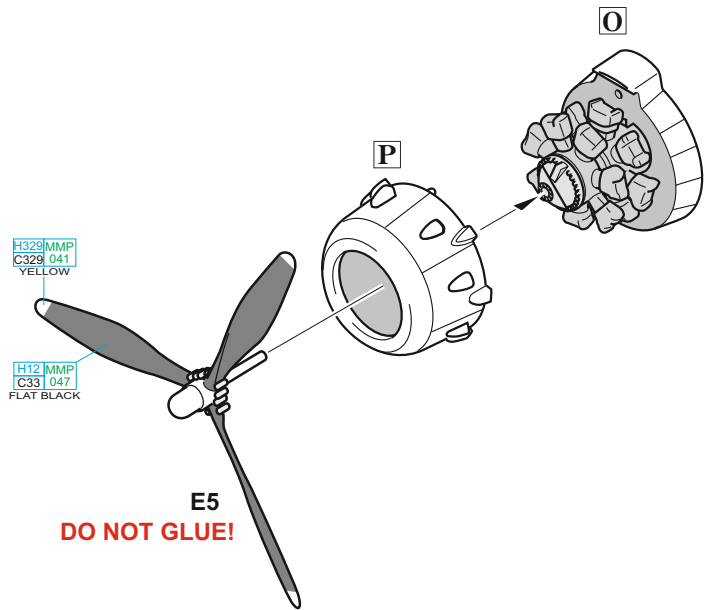
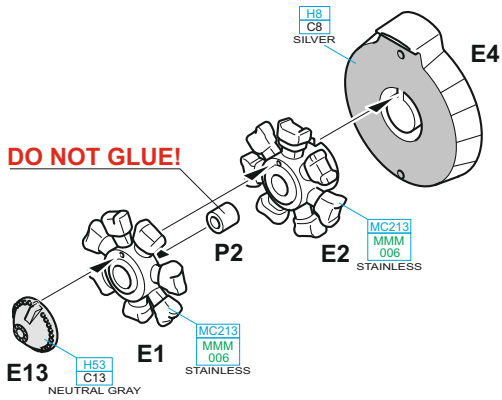
O 2 pcs.

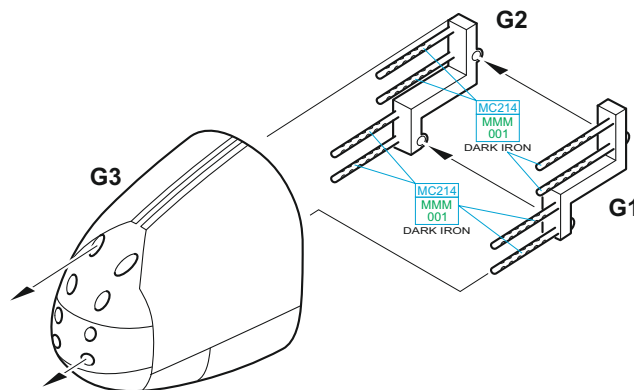
P 2 pcs.

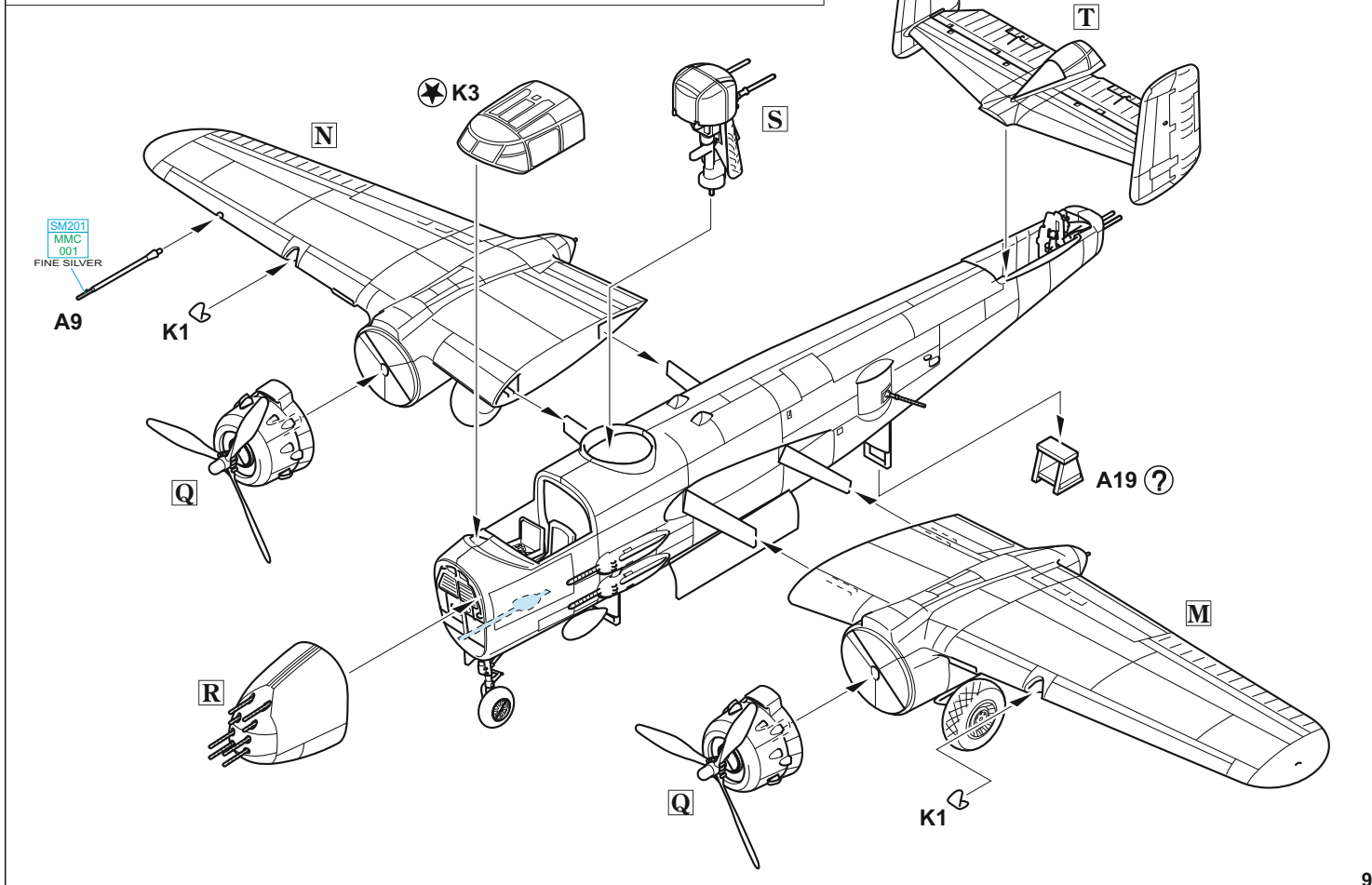
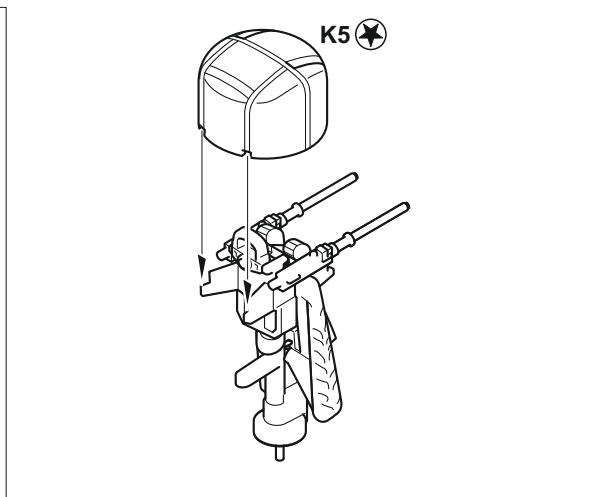
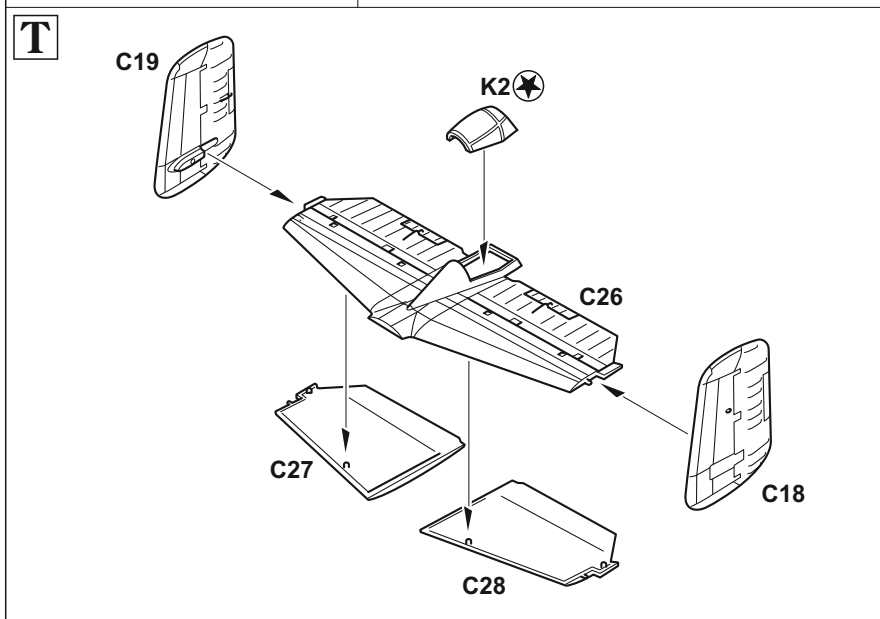
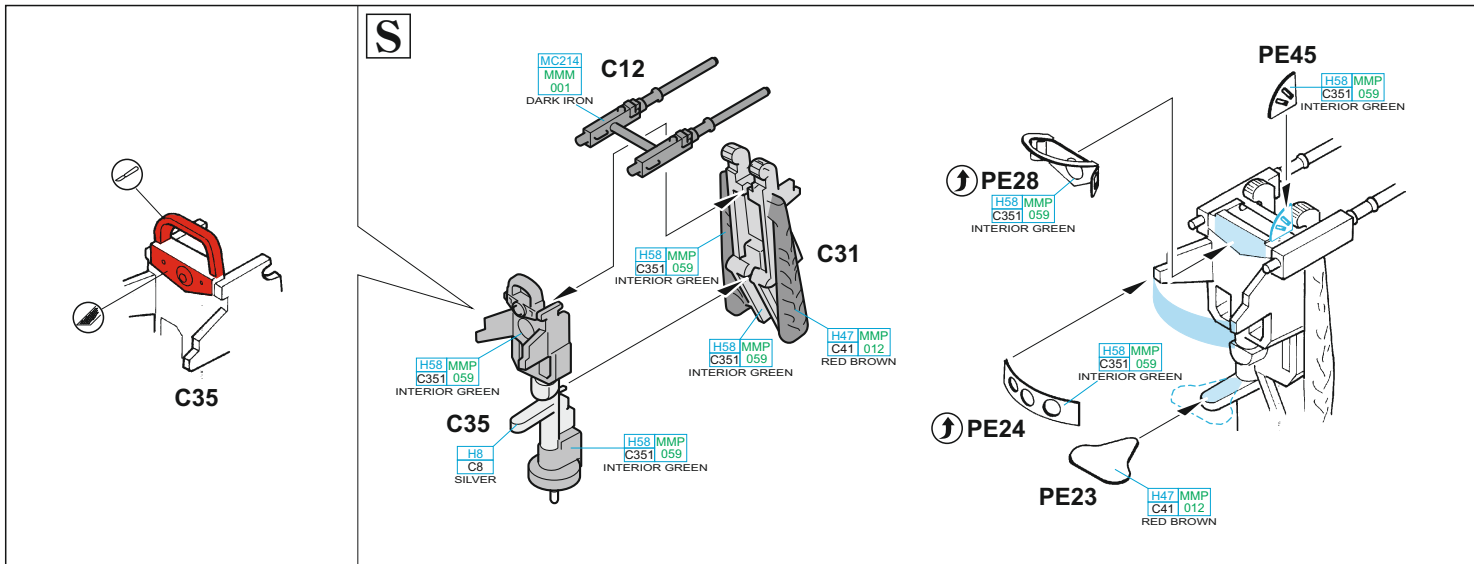
Q 2 pcs.

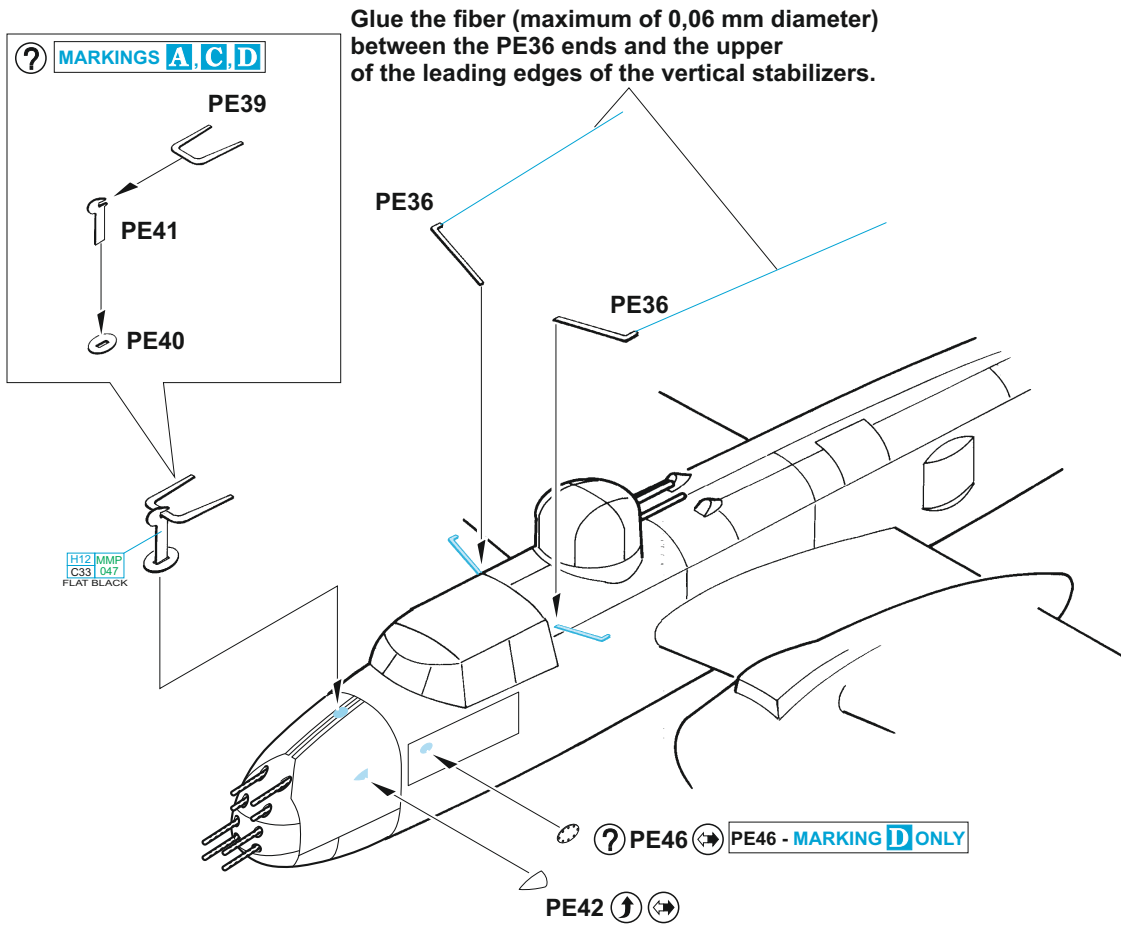
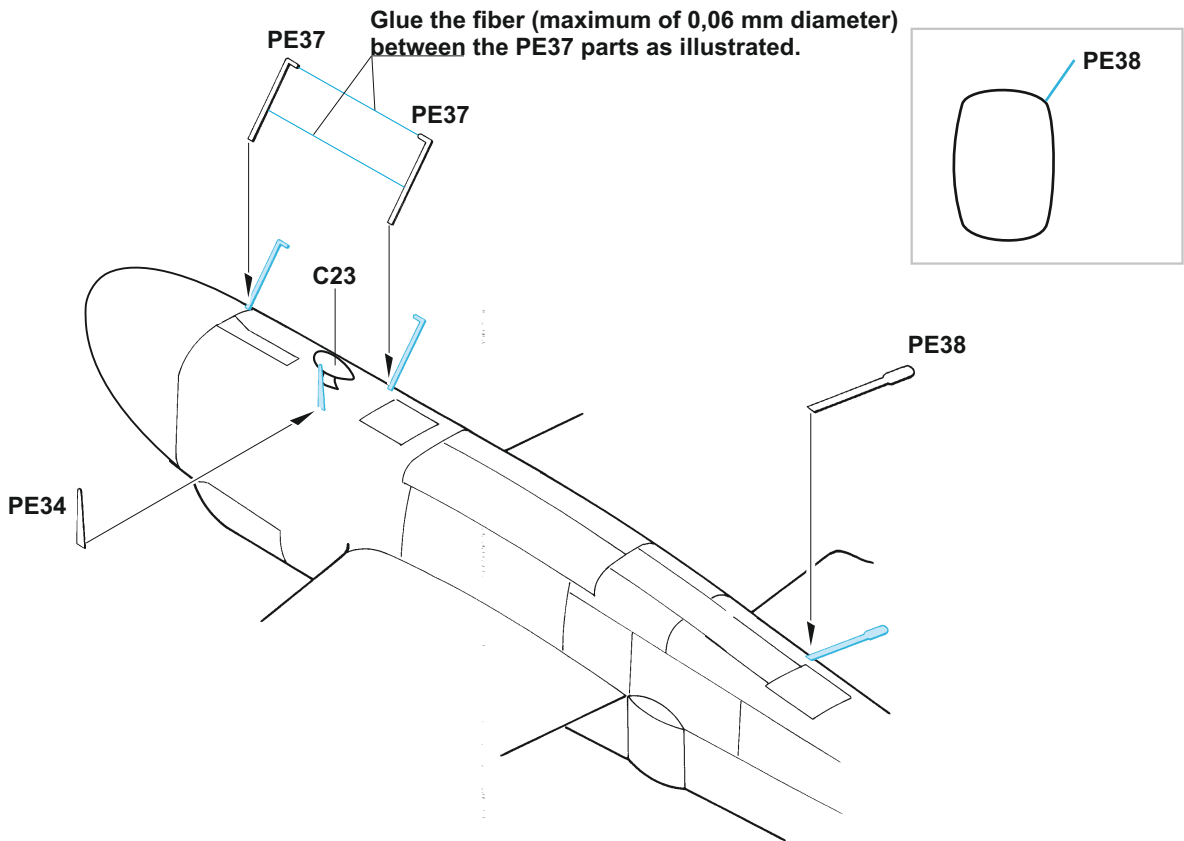

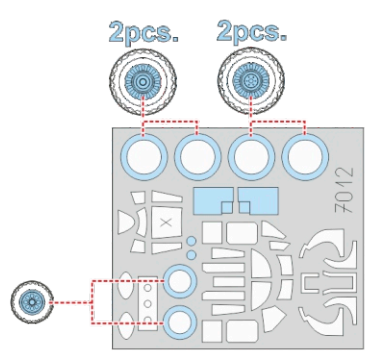
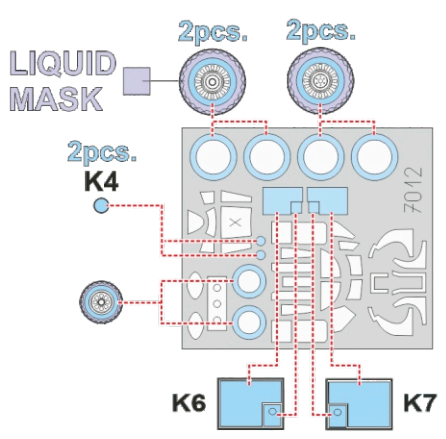
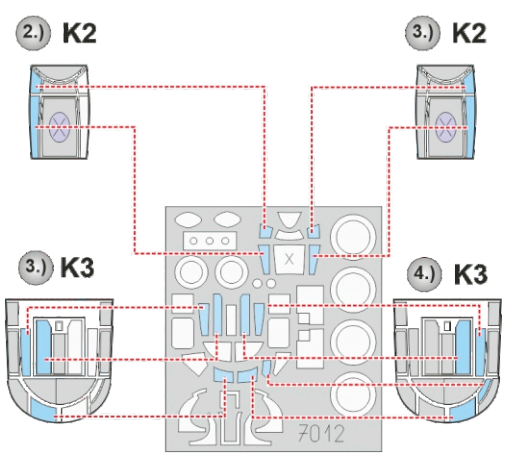
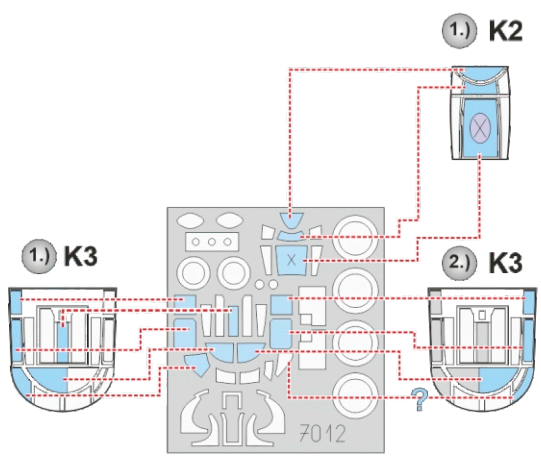
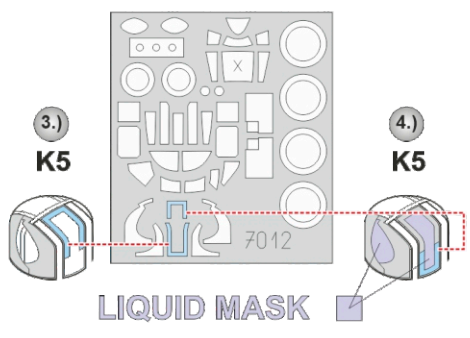
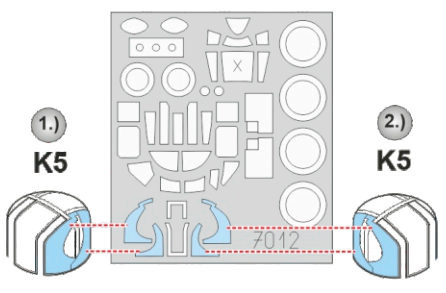
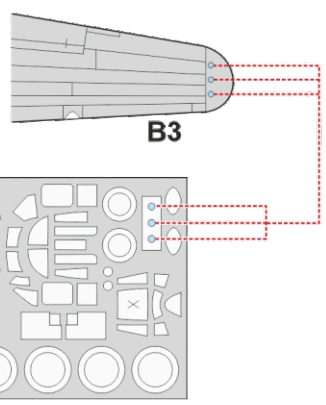
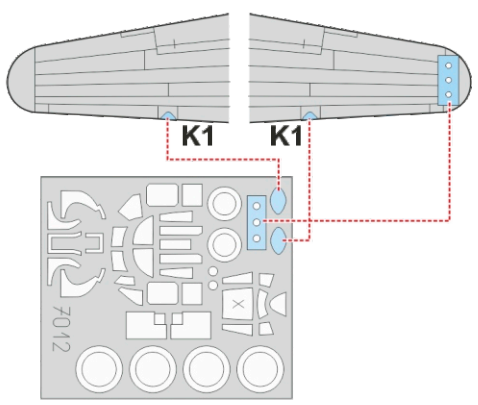
R

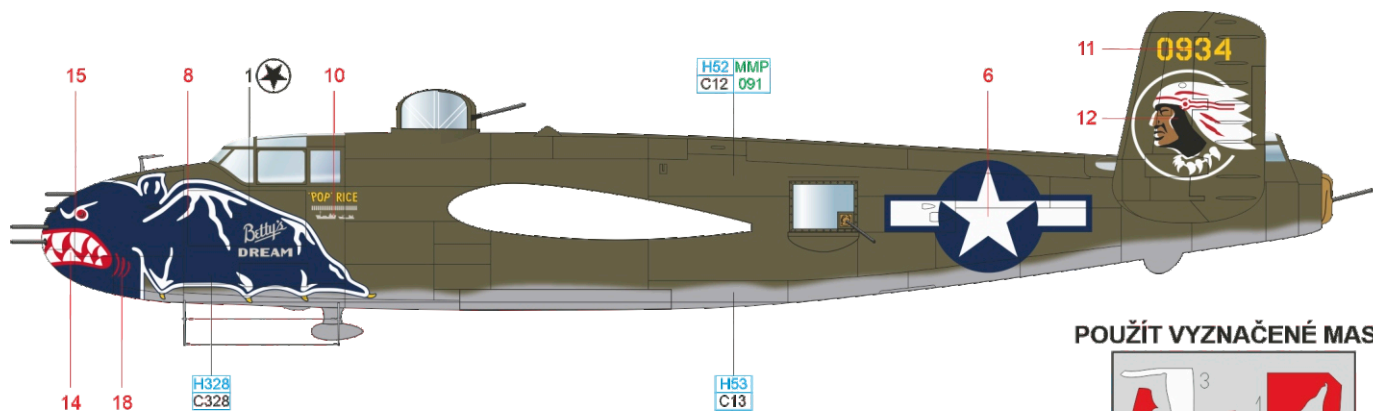

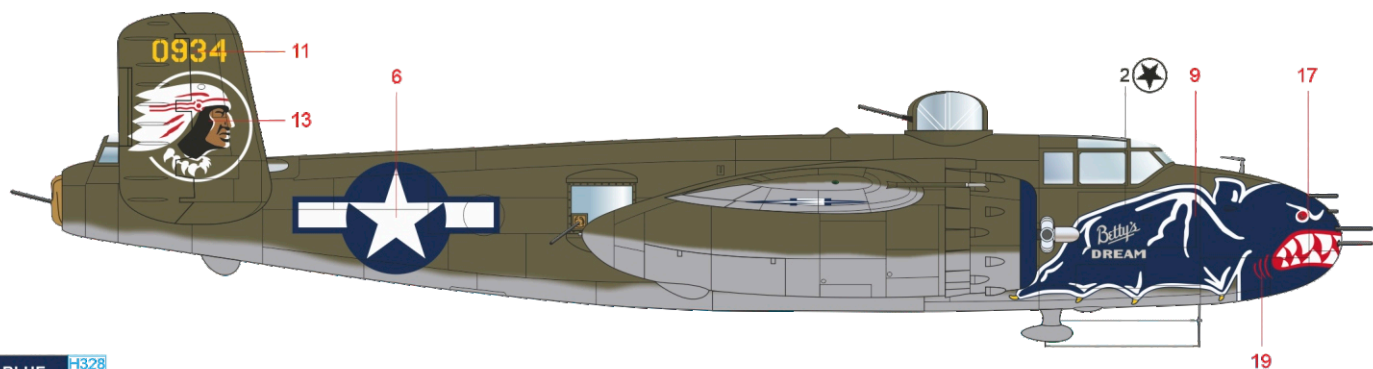
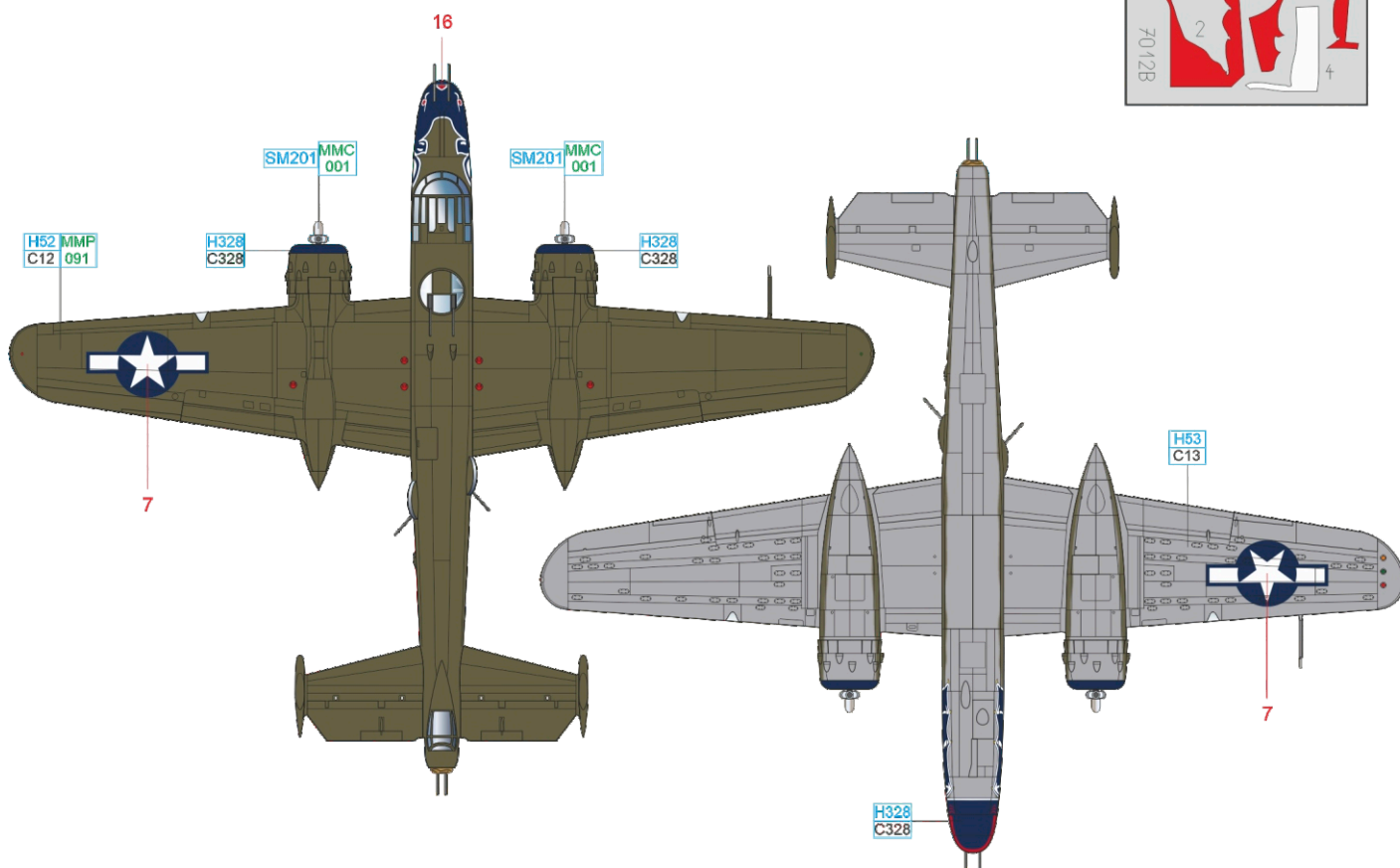
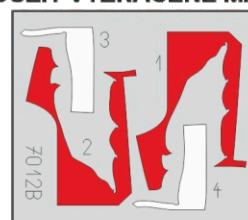
- 1.) **INTERIOR COLOR**
- 2.) **CAMOUFLAGE COLOR**
- 3.) **REMOVE MASK**

Nejvýznamnější misí Mitchellu pojmenovaného Betty's Dream, byl doprovod dvou bílých bombardérů Betty, na jejichž palubě cestovali 21. srpna 1945 japonští míroví vyslanci na le Shimu po předchozí kapitulaci v Manile. Letoun měl přidělen 1/Lt Charles „Pop“ Rice, Jr., který se později stal operačním důstojníkem jednotky. Mitchell Betty's Dream působil u 449th BS jen krátce, byl jí přidělen v červnu 1945, nenesl tedy příliš výrazné známky opotřebení. Typická kresba netopýra odkazovala na název jednotky Bats Outa' Hell (netopýři z pekla).

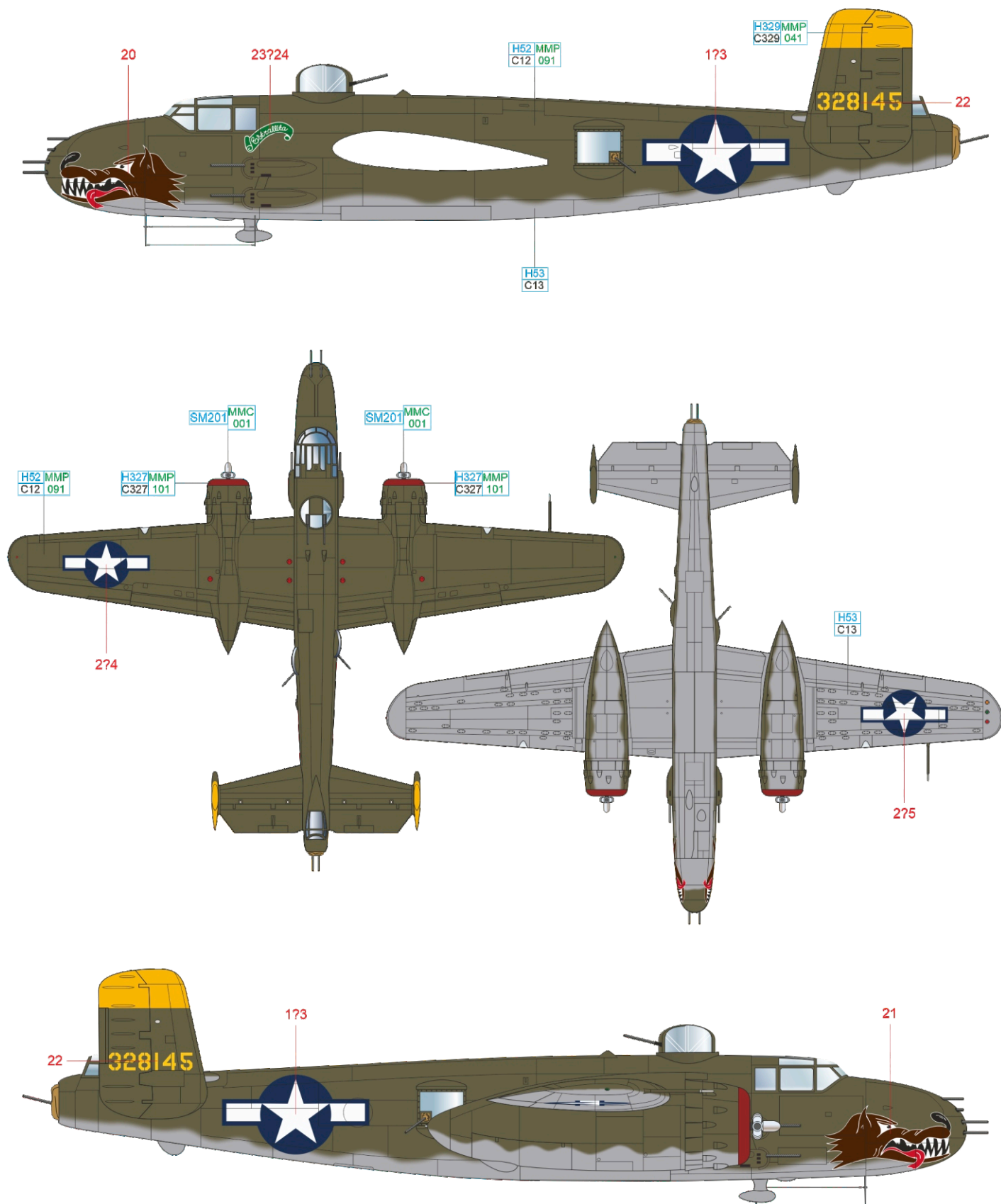
POUŽIT VYZNAČENÉ MASKY

BLUE	H328 C328	OLIVE DRAB	H52 MMP C12 091	NEUTRAL GRAY	H53 C13	SUPER FINE SILVER	SM201 MMC 001
------	--------------	------------	--------------------	--------------	------------	-------------------	------------------

B B-25J-10, 43-28145, 71st BS, 38th BG, 5th AF, Lingayen, Filipíny, 1945

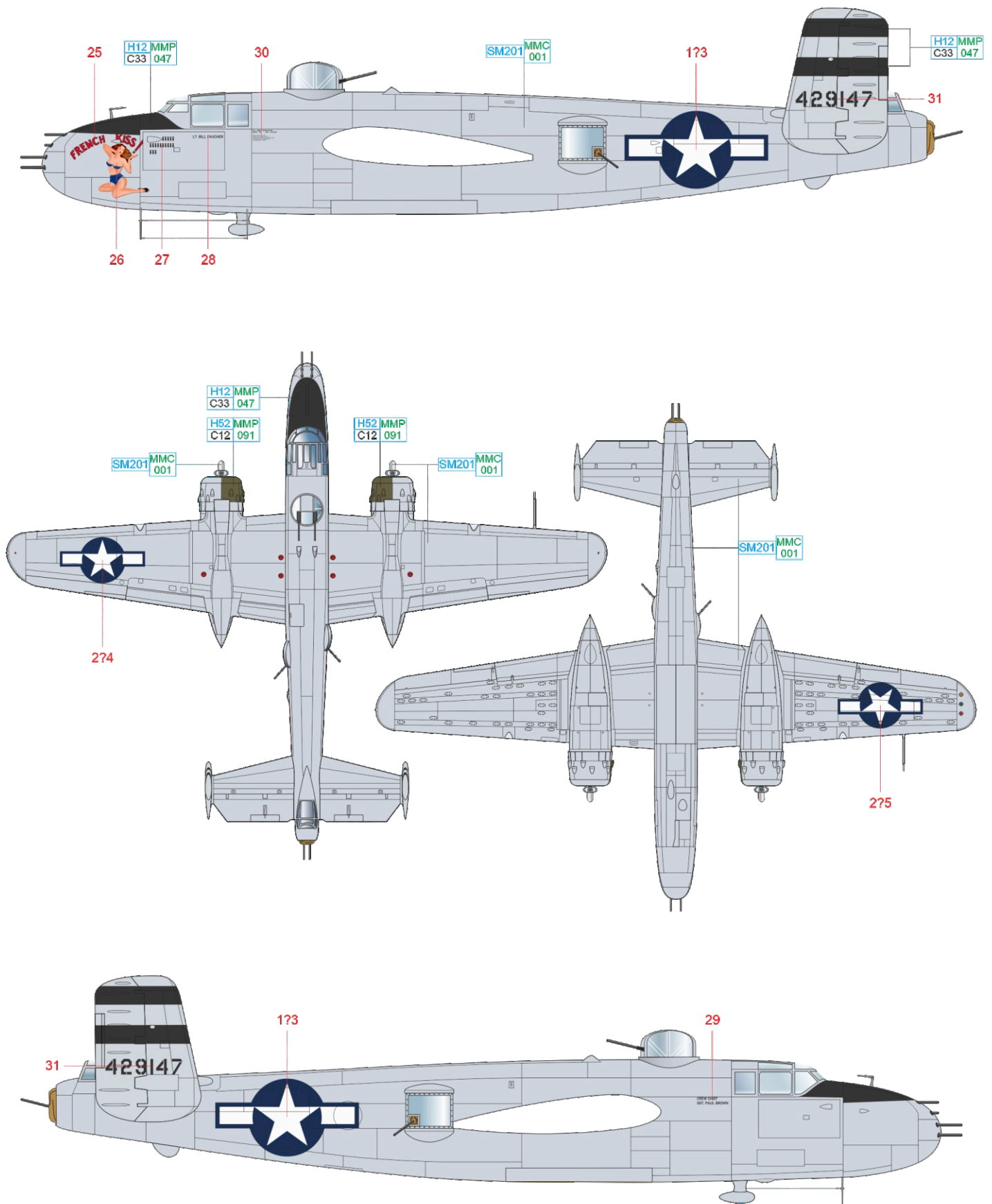
Sunsetters byl název 38th Bombardment Group. Skupina sestávala ze čtyř Squadron, z nichž si každá zvolila vlastní přezdívku. Konkrétně 71st BS byla známa jako Wolf Pack. Tento letoun je znám ve dvou podobách, protože původně měl na přídi namalovanou menší vlčí hlavu a pod kokpitem neměl žádné označení bombardovacích misí. Později byla vlčí hlava přemalována větší verzí a přibily také symboly 106 misí. Původně byla na letounu namontována boční kulometná pouzdra, známé fotografie pozdějšího stavu značení ukazují, že byla odstraněna. Obtisky této varianty značení se tedy vztahují k rané verzi. Jinak toho není o tomto letounu bohužel mnoho známo. V oficiálních záznamech misí perutě nebylo nic nalezeno, protože u většiny reportů nejsou uvedeny zúčastněné letouny. Nejistota panuje také ohledně barvy nápisu Estrallita i vlčí hlavy, která byla obvykle vyvedena buď v hnědé, nebo v tmavě šedé barvě. V tomto případě se kloníme k názoru, že šlo o hnědou barvu. Pokud jde o nápis Estrallita, nabízíme na výběr zelenou a červenou variantu.

YELLOW	H329 MMP C329 041	RED	H327 MMP C327 101
OLIVE DRAB	H52 MMP C12 091	NEUTRAL GRAY	H53 C13
		SUPER FINE SILVER	SM201 MMC 001

C 44-29147, Lt. William J. Faucher, 396th BS, 41st BG, 7th AF, Kadena, Okinawa, červenec 1945

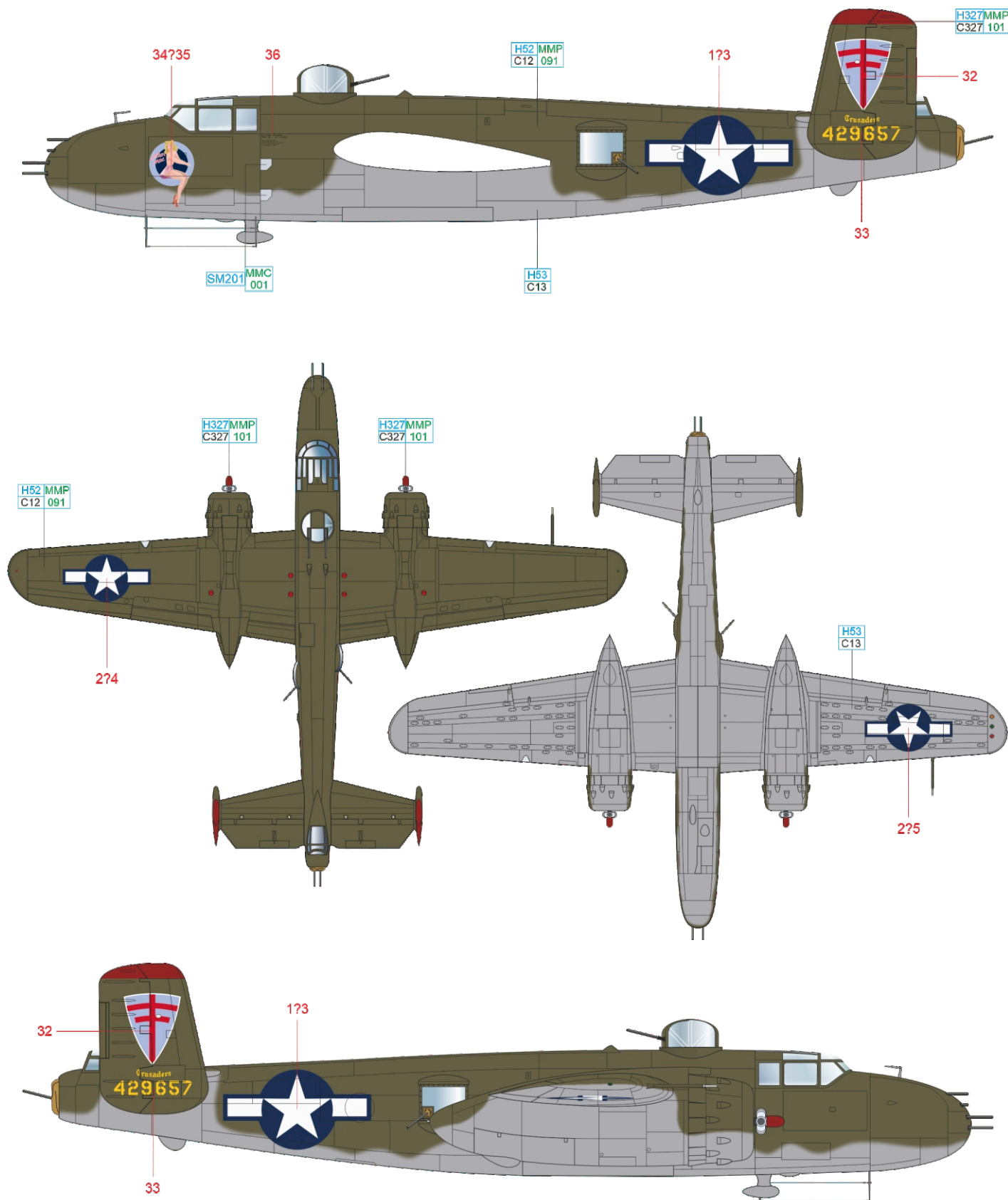
V červnu 1945 se 41st BG přesunula z Havaje na Okinawu pro závěrečnou fázi války v Pacifiku a byla první jednotkou, která od slavného Doolittleova náletu v roce 1942 letěla s Mitchelly k útoku na cíle přímo v Japonsku. Mise č. 1-45 se zúčastnilo 15 letounů, které zaútočily na letiště Chiran na ostrově Kyūshū. Tento Mitchell mezi nimi sice nebyl, ale účastnil se následných misí. Letoun byl přidělen Lt. Billovi Faucherovi, který byl obvykle v posádce s Lt. F. E. Brownem jako druhým pilotem. Letoun byl jedním z těch, které zůstaly v přírodní barvě kovu. Na levé straně přídě měl namalovanou dívku v modrých plavkách. Kresba byla pravděpodobně jednou z mnoha v rámci USAAF inspirovaných slavnými malbami Alberta Vargase.

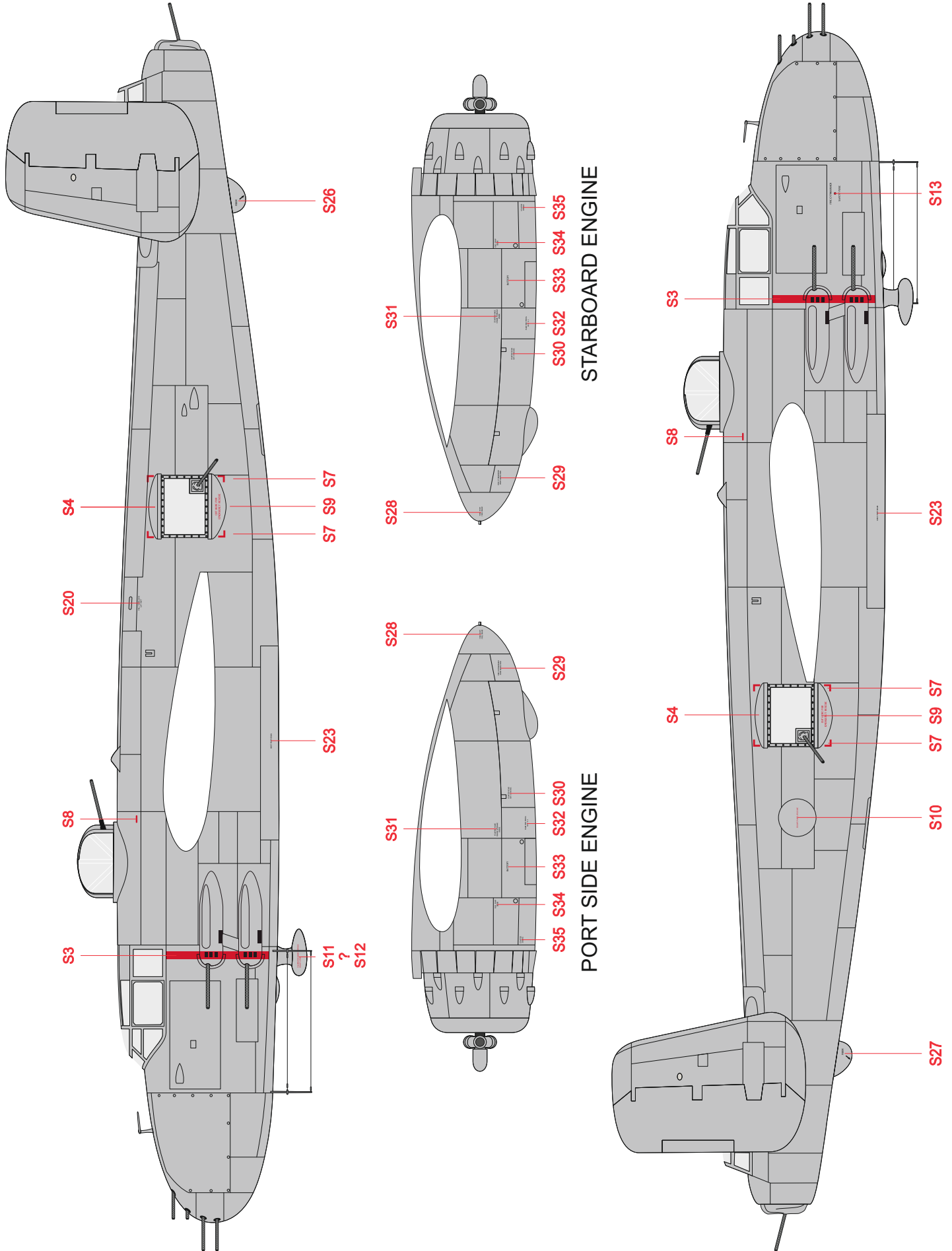
OLIVE DRAB H52 MMP C12 091 BLACK H12 MMP C33 047 SUPER FINE SILVER SM201 MMC 001

D B-25J-20, 44-29657, 1/Lt Thomas Cockrell, 100th BS, 42nd BG, 13th AF, Puerto Princesa, Palawan, Filipíny, 1945

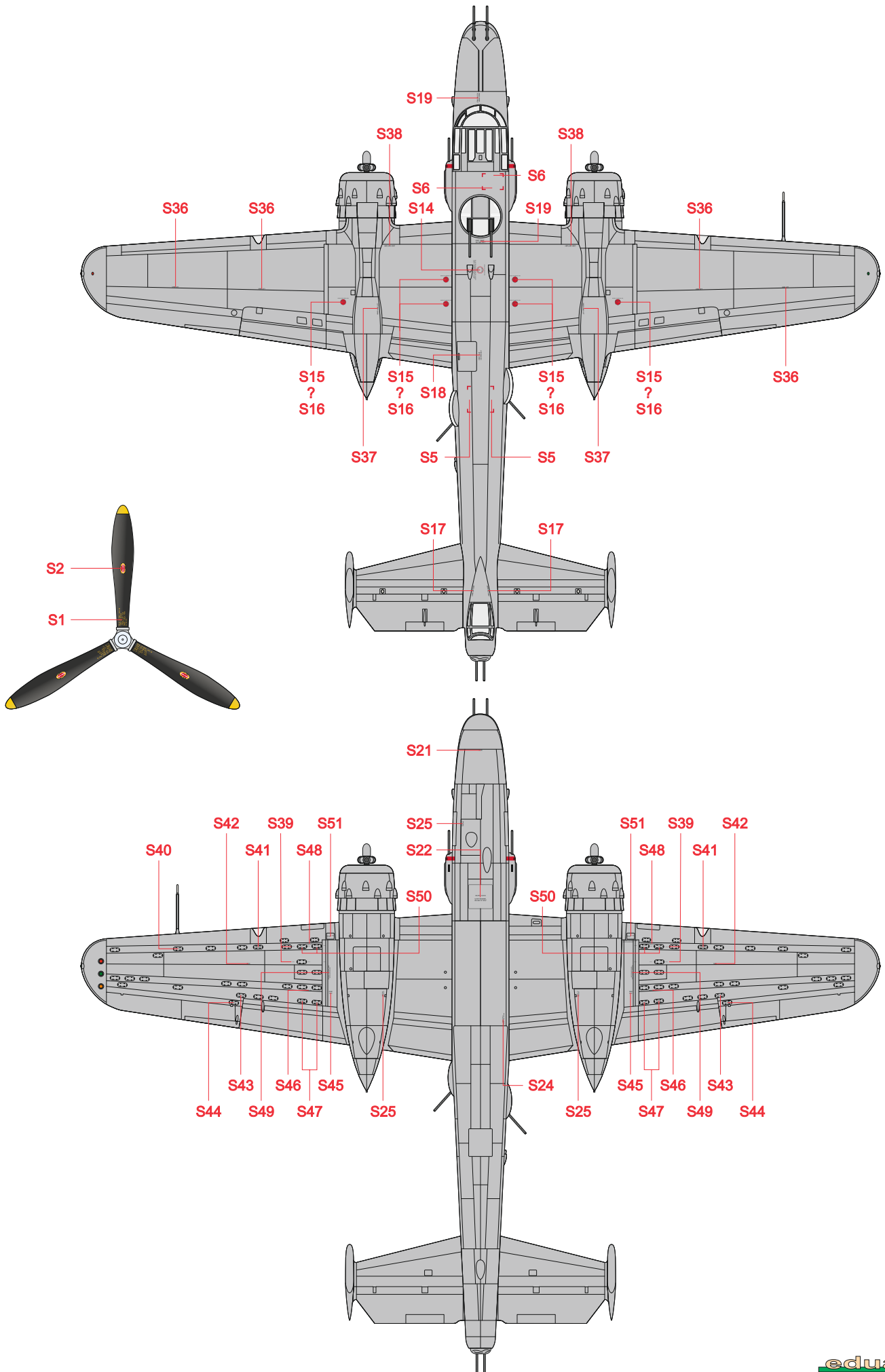
42nd BG, aktivovaná 15. ledna 1940, hlídkovala během roku 1942 na západním pobřeží USA a během března a dubna 1943 se přesunula do Tichomoří. Skupina s názvem Crusaders byla přidělena k 13th AF a do bojů vstoupila v červnu 1943, přičemž operovala ze základen na Šalamounových ostrovech. V březnu 1945 se přesunula na Filipíny a útočila na lodní dopravu podél čínského pobřeží, na cíle ve francouzské Indočíně a bombardovala letiště a zařízení na Filipínách. Podporovala také pozemní operace na ostrově Mindanao a australské síly na Borneu. Počátkem roku 1945 byla do sestavy Crusaders začleněna i pátá jednotka, 100th BS, dříve známá jako 106th Reconnaissance Squadron. Tento Mitchell byl přidělen poručíku Thomasi Cockrellovi, jehož syn Gordon později následoval otcova příkladu a sloužil jako pilot vrtulníku US Army. Barvy kresby dívky na přídi nejsou známy, přikládáme se k názoru, že byly použity modré barvy ze štítu Crusaders a z výsostných znaků. Možná, že byl středový kruh červený, ovšem jakékoli červené kruhy byly na letadlech bojujících proti Japoncům logicky nežádoucí, takže se to jeví jako méně pravděpodobné.

OLIVE DRAB H52 MMP C12 091 NEUTRAL GRAY H53 C13 RED H327MMP C327 101 SUPER FINE SILVER SM201 MMC 001

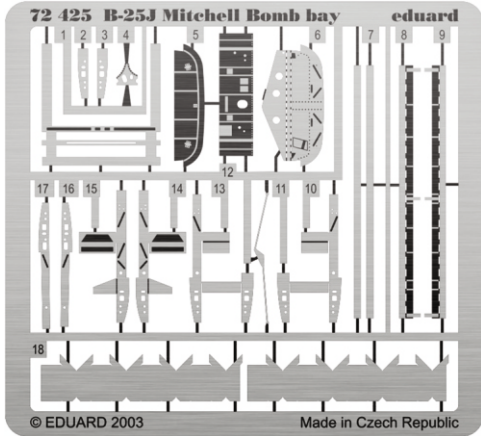
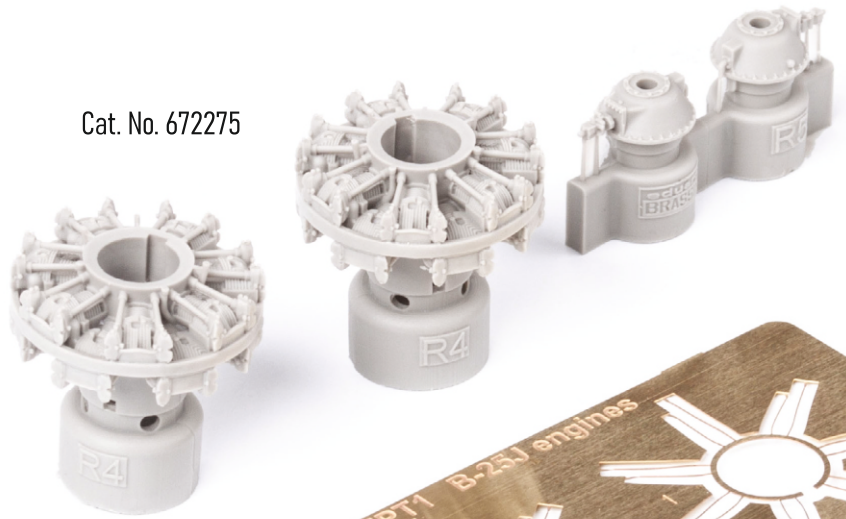

Eduard goodies for

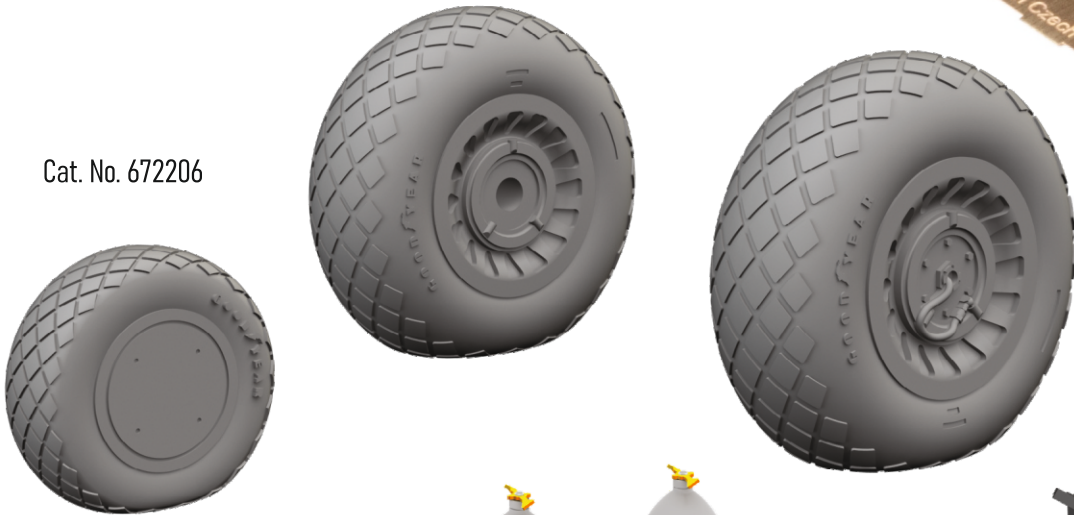
B-25J Mitchell 1/72

- 72425 B-25J bomb bay (PE-Set)
- 672038 US 250lb bombs (Brassin)
- 672039 US 500lb bombs (Brassin)
- 672206 B-25 wheels (Brassin)
- 672244 US 1000lb bombs (Brassin)
- 672275 B-25J engines (Brassin)

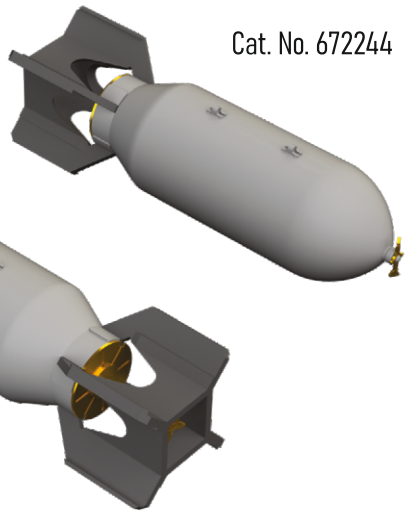
Cat. No. 672275

Cat. No. 672206

Cat. No. 672244

Cat. No. 672038

